LAK LAK

Laklak 95

FIKIR FIKIR KAYNATAN, GÜLDÜRMEKTEN OYNATAN DERGİ

Akşamsefası

SANATÇIYI SEVMEK

Pek doğal, pek de yaygın bir söz vardır. Bir ülkede sanat ve sanatçıya saygı duyuluyorsa o ülkenin insanları uygar ve kültürlü kişilerdir. Falan denir.

Elbette öyledir. Ve bundan, yirmi yirmi beş yıl evvelki ile kıyaslıyorum da, memleketimizin bu konuda oldukça ilerlemiş olduğunu sevinerek fark ediyorum.

Nasıl ölçtün diyeceksiniz.

Malum ya, uğraşımız gereği, sık sık namlı artistlerimizle beraber olmuşuzdur. 1952 senesinde, büyük bir firma ve büyük meşhur artistlerle birlikte Adapazarı yakınlarında bir çiftlikte film çekiyorduk. Çiftliğin sahibi, şu meşhur Dallas dizisindeki toprak ve petrol ağalarını andırır, orta yaşlı, yakışıklı bir adamdı. Bir gün şundan bundan konuşurken, benim aynı zamanda Ziraat Bankası'nda memur olduğumu da öğrenmiş oldu.

-Nasıl? Siz Ziraat Bankası'ndan mısınız?

-Evet.

-Pekiy burda ne işiniz var?

Sandım ki (Niye işinin başında değilsin? Bu ne biçim memurluk) demek istiyor. İzah ettim.

-Senelik iznimi kullanıyorum.

-O değil be kardeşim, dedi. Ziraat Bankası gibi şanlı şerefli bir kapıda çalışan bir insanın bu artistlerin içinde ne işi var demek istiyorum. Neden döktün işi bu yollara?

Evet aynen böyle sormuştu bana. Teksas ağası kılıklı çiftlik, çubuk sahibi. Senaryo yazmak, artistlerin arasında dolaşmakla işi kötü yollara, ne bileyim ben, kaçakçılığa yahut daha beter bir ticarete döktüğümü sanıyordu. Sanmasa bile ikisi aynı şeydi onun için.

Şimdi bir de bugüne gelelim.

Geçen hafta, televizyonda görmüş olmalısınız, Müjdat Gezen ve Perran Kutman'la birlikte Ankara'ya gittik, geldik. (Sıra Sizde) programı için. Onlar tatlı skeçler sergileyecekler, ben de amatör yarışmacılara not veren jüriye katılacaktım.

Ülkemizin sanatçıyı sevmek, saymak konusunda yirmi yılda nereden nereye geldiğini bu kısacık gezide çok iyi anladım.

Müjdet beni evimden arabasına aldı. Yeşilköy'e gidinceye kadar sandım ki bir atın üstündeyim ve süslü askerlerin önünde, bando mızıka ile geçit resminde bulunuyorum. Zira herkes benden tarafa bakıyordu. Hem de en içten sevgi ile ve gülücüklerle.

Tabi ben değildim baktıkları... Yanımdaki sevilen komedyendi... Ama insan bile bile yanılıyor. Beraberindeki ünlüye herkes ilgi ve sevgi gösterdikçe bunu kendineymiş gibi alıyor. Yahut öyle olsun istiyor. Tuhaf bir duygu bu.

Yeşilköy Havaalanı'nda Perran'la buluştuk. Ünlü çift bir araya gelince bizim bando mızıkalı asker alayının geçit resmi daha ilginç, daha bir alayışlı oldu. Artık herkes resmen bakıp bakıp gülüyor, tanıdık tanımadık selam veriyor, hatta el sıkıyordu. Bir ara Perran, bir şeyler almak için ufak bir dükkana girdi. Vitrinin önüne birikiverdi millet. Bazısı da oraya niye biriktiklerini bilmiyordu.

-N'oluyor, ne var?

-İçerde artiz var.

Ve küçük çocuklar, içerdeki artistten sanki şov seyrediyorlarmış gibi, kıkır kıkır gülüyor, bayram ediyorlardı. Ama, alay ederek değil, saygı duyarak.

Ankara'ya indik. Acıkmıştık. Müjdat (Köfte yedireyim size) dedi. Bu köfte endüstrisi de ne kadar gelişmiş yarabbi. Köfteci salonu dediğin üç dört masadan oluşurdu eskiden. O oooh... koskoca ve lüks bir salon. Belki yüze yakın masa... Müşteri dersen maşallah hıncahınç. İçimden:

-Eyvah, dedim, köfte sırası bize gelinceye kadar açlıktan öleceğiz.

Ne münasebet... Garsonlar, hatta şef, hatta dükkan sahibi işlerini güçlerini bırakıp hemen bizim masa ile ilgilendiler. Yarım saattir bekleşen müşterilerin sıralarını ve haklarını bize verip, önümüze köfteleri doldurdular. İşin güzeli, hakları yenen öteki garipcikler de, hiç ses etmeden bu kayırmaya razı oldular. Biz köftelere yumulduk, onlar da artistlerin gözlerinin içine bakmakla. Sanki açlıklarını unuttular. Ve o gün, işimiz bitinceye kadar, nereye gittikçe aynı itibarı gördük, aynı sevgi ve saygı ile sarıldık. (Bakın kendimi de katmaya başladım işin içine).

Dönerken de şirin bir şey oldu uçakta.

Saat akşamın ondukuzu. Müjdat'la Perran İstanbul'a ayak bastıktan az sonra gazinoda sahne alacaklar. O gece bir de yepyeni skeç sunacaklarmış seyircilerine. Uçak kalkar kalkmaz başladılar aralarında provaya.

Skeçte hararetli bir şey galiba.. Uçağın sesinden ne konuştukları duyulmuyor ama, el hareketlerinden ve mimiklerinden belli ki kıyasıya kavga ediyorlar. Yani görüntü öyle.

Yan tarafımda pek yaşlıca bir bey oturuyor. Baktı, baktı:

-Bunlar artist değil mi?

-Evet.

-Yazık... İkisini de pek severiz biz evcek. Niye kavga ediyorlar acaba? Üzüldüm doğrusu.

Benim de muzipliğim tuttu. Komşuma (Kavga değil, o prova) demedim.

-Üzülmeyin, onlar hep öyledir. Az sonra barışırlar, diye aldattım adamcağızı. Yani ben de kendimce oynadım azıcık.

Sevginin itibarın bu denlisine şahit olunca artistliğe özendim besbelli ben de.

Sadık Şendil

HAZIRLAYANLAR: SUAT ÖZKAN-MURAT ALPAY

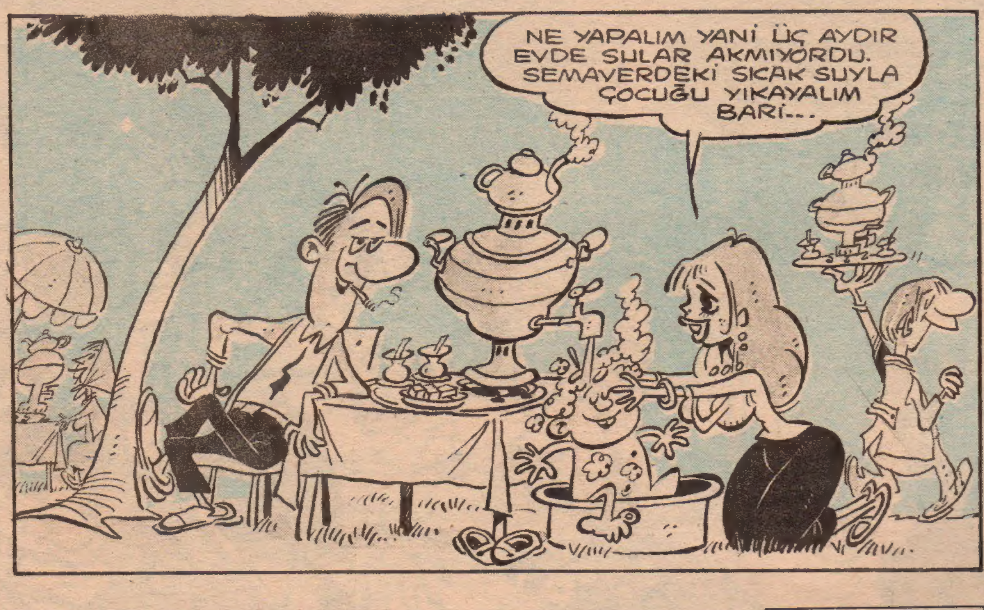

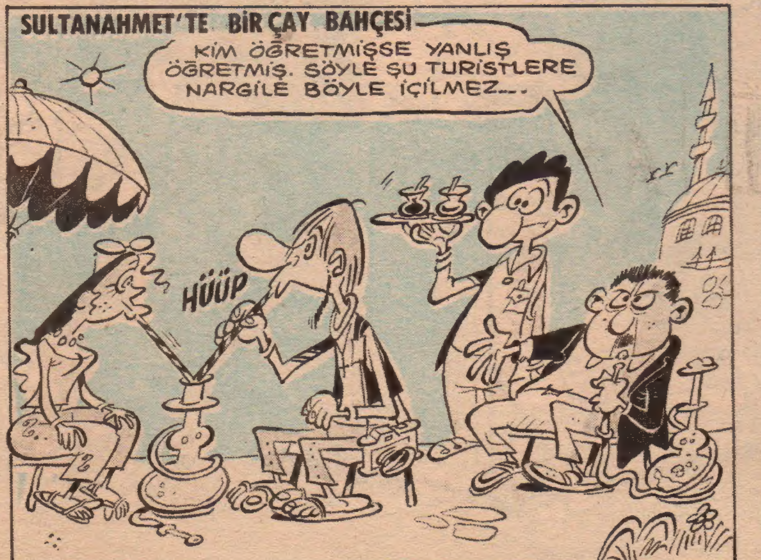

ÇAY BAHÇELERİNDE DİKKAT EDİLMESİ GEREKEN KONULAR...

1-Yan masada oturan kızları hemen kesmeye kalkmayın..Biraz bekleyin..Çünkü babası ağbiysi veya sevgilisi gelip sizi demleyebilir..2-İçtiğiniz çayları ve meşrubatları keriz gibi masanıza bırakmayın...İçer içmez başları yan masalara bırakın ki garson gelince ''Yok birader onları biz içmedik'' deyip hesaba itiraz edebilesiniz..

Akşamsefası

Tele Laklak

GAZETECİLER

YAZAN: YILMAZ OKUMUŞ
ÇİZEN: GÜRCAN GÜRSEL

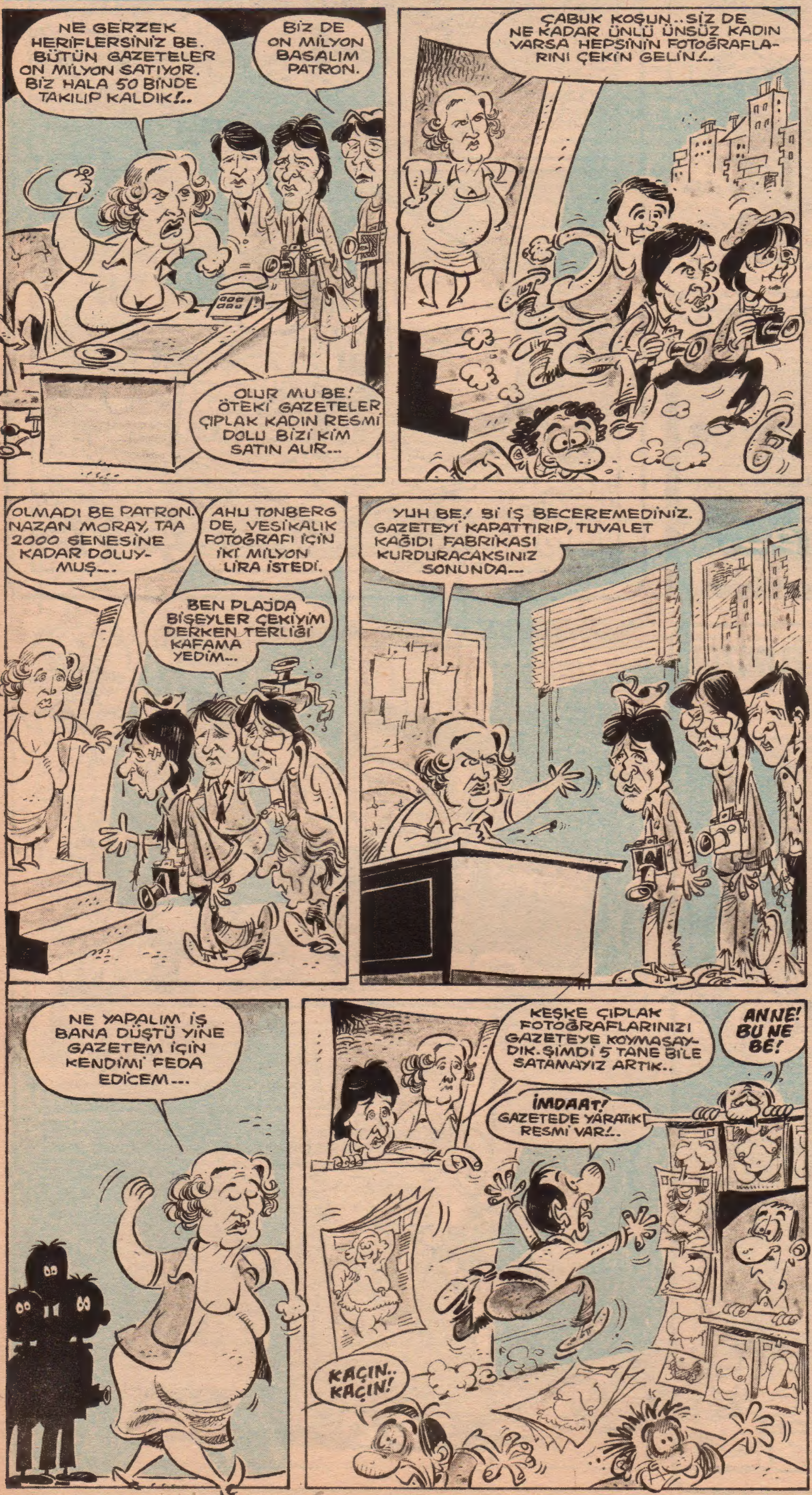

SIRA SİZDE PROGRAMI HAKKINDA TELEVİZYON SEYİRCİLERİYLE KONUŞTUK

AYTEN KELTOŞ (EV KIZI)

Ben şahsen Sıra Sizde adlı televizyon programını her hafta itina ile izliyorum. Programın adı Sıra Sizde diye her hafta yazıyor. Ama galiba program yapımcıları benimle maytap geçiyor..Benim gibi evde kalık bir kızın gururuyla oynamaya ne hakları var..Eğer sıra bende değilse dürüstçe program başlarken sıra Ahmet Bey'in veya Şükriye Hanım'ın diye açık açık yazsınlar.Hem Sıra Sizde yazıyorlar ben de her hafta televizyona çıkacağım, ohh ne güzel fırsat, televizyona çıkınca ne biçim kendime bi koca ayarlarım diye seviniyorum ama sevincim her hafta kursağımda kalıyor. TRT'ye gidiyorum hadi bacım git işine diye başlarından savıyorlar. Şimdi burdan sesleniyorum beni her hafta hayal kırıklığına uğratmaktan ne anlıyonuz lan kaç yaşına geldik bırakında bi koca bulalım hıyarağaları...

ABDULLAH TİNTİN (MEMUR)

Söze başlamadan önce bir takım soruları sorup, bana değer vermeniz beni çok bi hoş ettı abicim. Vay be, ben neymişim meğer... Koskoca spiker ayağıma kadar gelip dayihane önerilerimden yararlanmak istiyor... Tanrım nihayet değerim anlaşıldı... Keşfedildim... keşfedildim... Ayrıca beni keşfetmeniz yüzünden siz spiker abicim siz de meşhur olacaksınız.. Tarih benim gibi bir dehayı keşfetmeniz altın harflerle yazılacaktır, hiç kuşkunuz olmasın... Vay be hâlâ inanamıyorum. Rüya gibi geliyor... İyi güzel de şimdiye kadar benim gibi zeki bir insanı ben niye daha önce keşfedemedim.. Eğer şimdi keşfedileceğime daha önce kendi kendimin değerini anlasaydım kimbilir şimdi ne biçim bi herif olmuştum..Ah aptal kafam ahhh!... Uyy!..

Akşamsefası

BELEDİYE

YOLLAR ASFALTLANIYOR

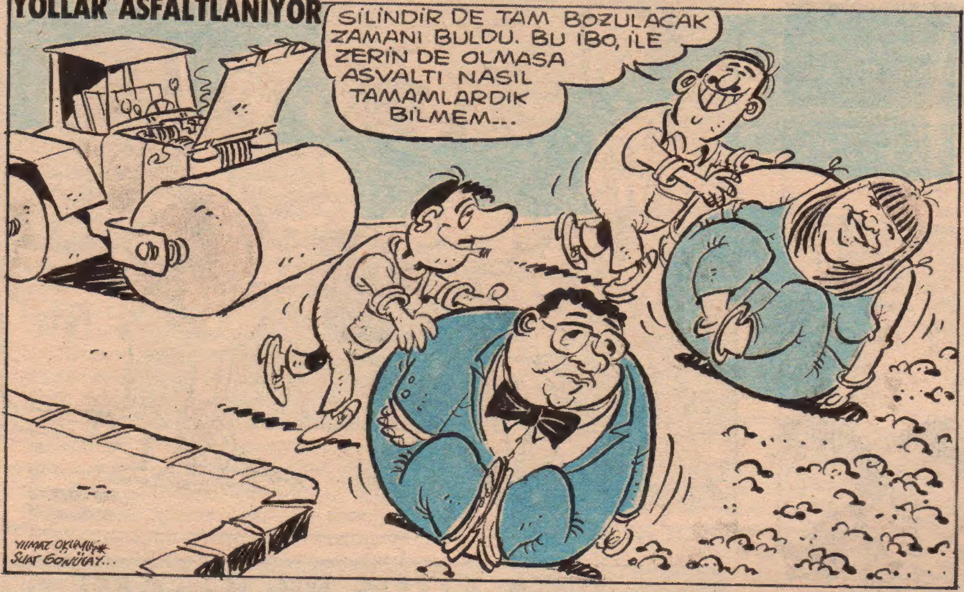

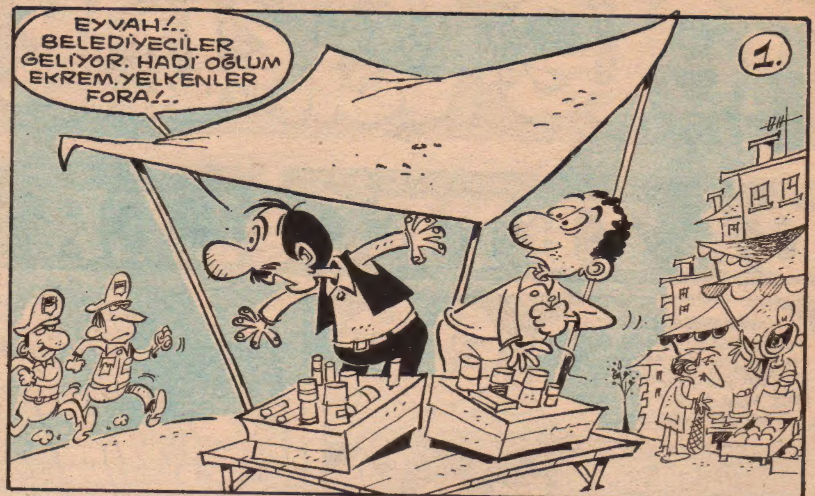

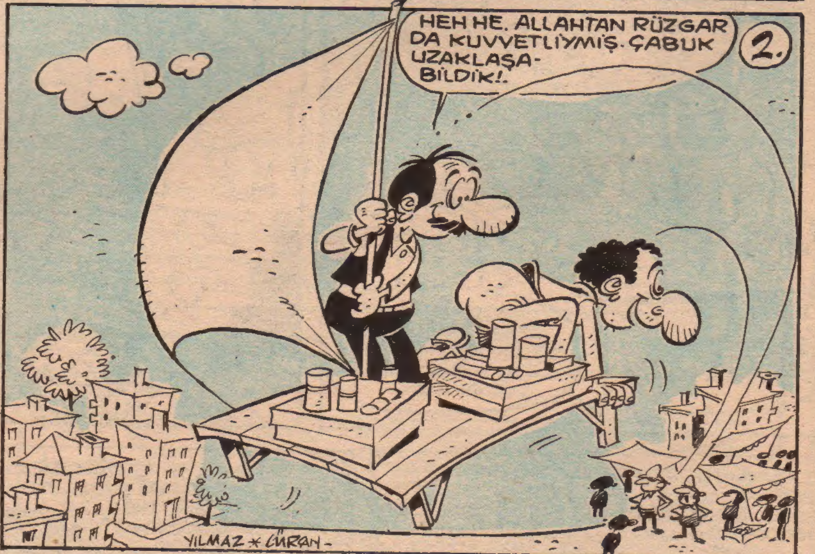

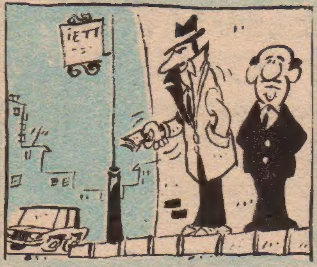

İETT YENİ UYGULAMAYA BAŞLIYOR

Bütün milletin duraklarda "Bi abbonmanın var mı abi" diye yırtınıp durduklarını gören İETT yetkilileri duraklara abonman satan sivil görevliler koyacaktır. Bu sivil görevliler vatandaş kılığına girip abonman isteyen vatandaşlara birer tane satacaktır.

ELEKTRİĞE VE SUYA PARA VERMEMEK ELİNİZDE

1. ELEKTRİĞE PARA VERMEMENİN TEK YOLU KAÇAK ELEKTRİK KULLANMAKTIR... BUNUN İÇİNDE TROLEYBÜS TELLERİNDEN KAÇAK HAT ÇEKEBİLİRSİNİZ... FAKAT SONUÇTAN MÜESSESEMİZ SORUMLU DEĞİLDİR...

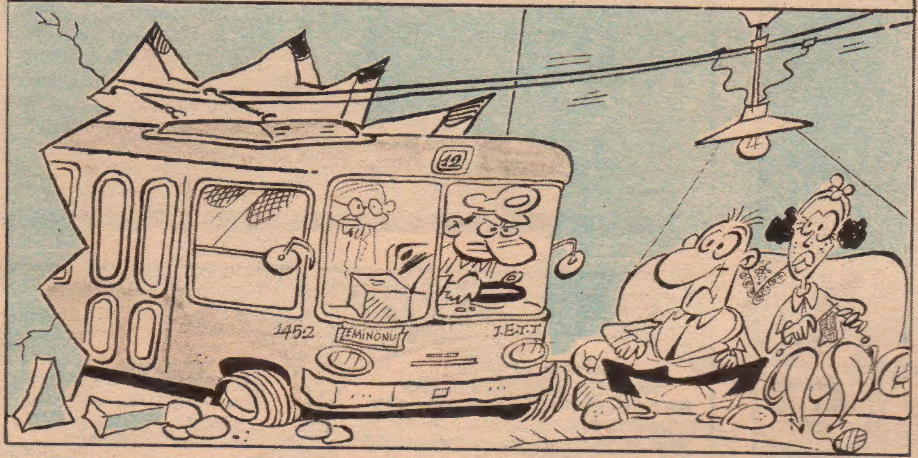

2. KULLANDIĞINIZ SULARI ATMAYIP BİRİKTİRİN. SONRA SULARIN KESİK OLDUĞU BİR SIRADA MUSLUĞU TERS ÇEVİREREK BU SULARI GERİYE BOŞALTIN. SAAT GERİYE DOĞRU ÇALIŞACAĞINDAN SU PARASI DERDİNDEN KURTULURSUNUZ...

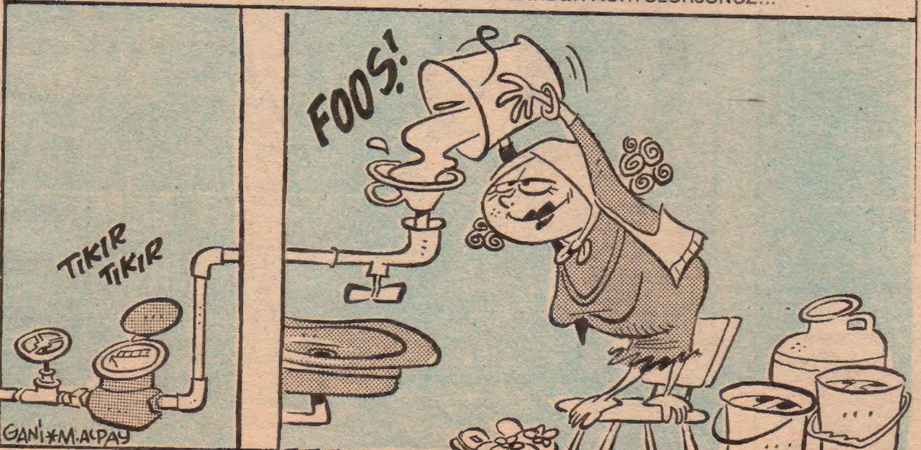

HALKIN TATLI BELASI BELEDİYE OTOBÜSLERİ

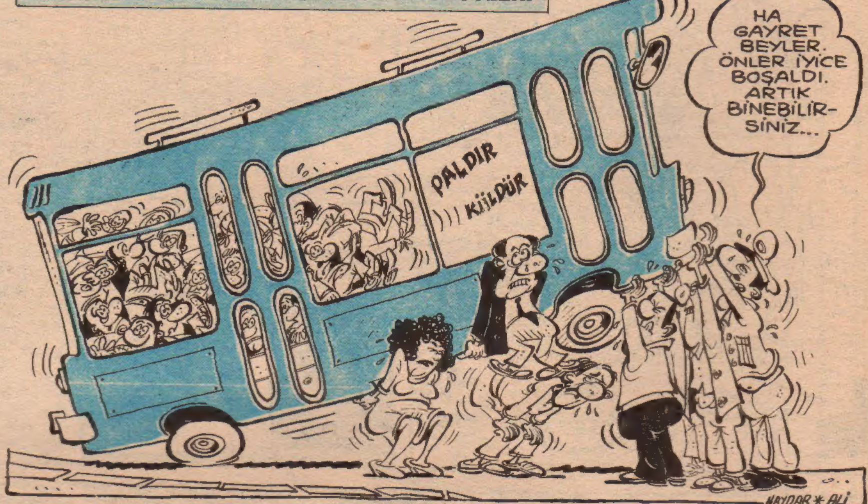

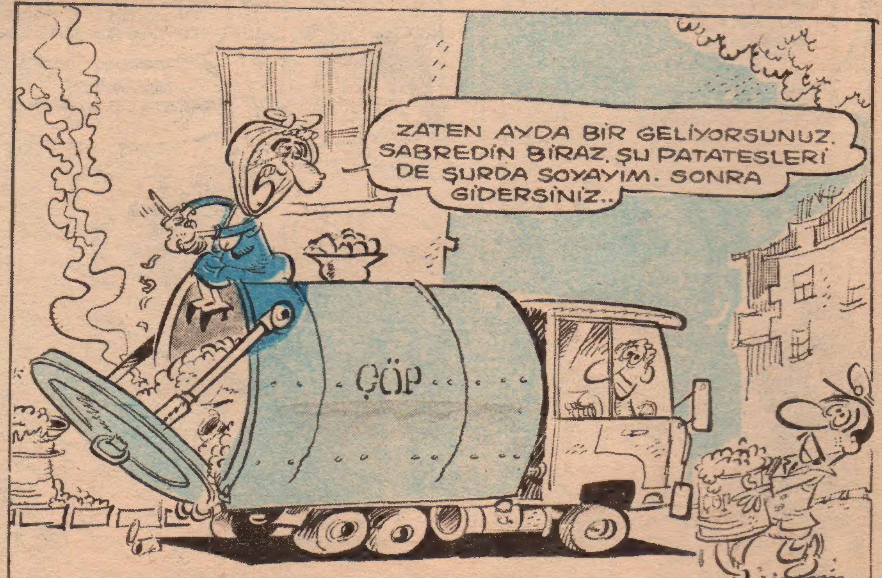

Akşamsefası

Sezen'den al haberi

HEY GİDİ GENÇLİK HEY!

Ne zaman sigaradan dolayı acı acı öksürmeye başlasam hemen düşünürüm her gün fasur, fusur içip durduğum şu merede ben nasıl oldu da başladım diye ve o zaman aklım şu ne olduğu belirsiz derreye yani büyüklerin bize bazen küçük bazen de büyük gözü ile baktıkları yıllara gider.

O yıllarda her ne kadar incir kabuğuna sığmayan şeyler için kendimizden geçercesine saatlerce gülsek te yine de dertsiz değildik.Zavallı bendeniz kendimi kanıtlamak için ne de büyük mücadeleler vermişdim.En önce büyüdüğüme kendi kendimi inardırmam lazımdı ki sonra da milleti inandırabileyim.Bu yüzden büyüklerimizin en çok yapmış olduğu şey ne diye uzun müddet düşünüp durdum.En nihayette aklıma büyüyen herkezin parmağından sigara eksik olmadığı geldi ve o zaman kendi kendime dedim ki, büyümenin tek yolu sigaradan geçer.Başla sigaraya.Evde kimsenin bulunmamasını fırsat bilerek televizyonun karşısında bulunan kadife koltuğa bir güzel gömülüp yaktım sigara.Bu arada parmaklarımın sigaralı görüntüsünü görebilmek için de koltuğu televizyona iyicene yaklaştırdım.Böylece televizyonun aynasından sigaramın eline çok yakıştığına ayrıca bana eg-

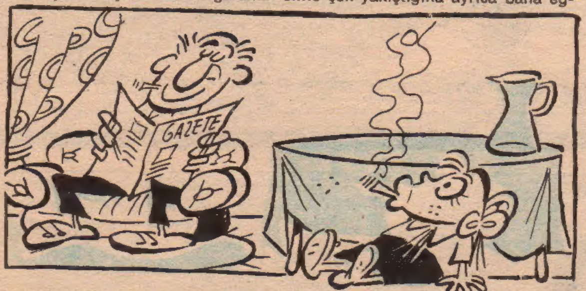

zotik bir kadın havası verdiğine kanagat getirip derin bir fırt çektim.Bir fırt bir fırt daha.Ama hiç sarmadı.Ulan be ne hırttan bir şey genzimi boğazımı herbiyerimi yaktığı gibi gözlerimden yaş gelinceye kadar da uzun bir müddette boğarcasına öksürttü.

Sigarayı hemen kül tablasına koyup uzun bir müddet normal halime dönmeyi bekledim.Sonra aynı şekilde dumanı çekmeye başladım fakat bu sefer de başım dönmeye midem bulanmaya başladı.Bir ara aklımdan sigaramı söndürmek geçti.Ama söndürür müyüm hiç arkadaşlarımın hepsi içiyorlar: Tuvalette içiyorlar pastane köşelerinde içiyorlar.Okul bodrumunda balkon uçlarında içiyorlar.İçiyorlar allahım içiyorlar hem bayağı da zevkliymiş yani.Bir nevi macera gibi birşey üstelik kahraman da kendileri.

Sigaramdan son bir nefes çektiktensonra söndürdüm.Bir müddet evin içinde leyla gibi dolaşıp durdum.Biraz kendime geldiğimde bir tane daha yaktım üstelik bu sefer diğerine nazaran daha az etkilendim.Bir tane,bir tane daha derken bir paket sigarayı annem gelinceye kadar dütledim.

Kısacası istemeyerekten başladım sigaraya bir gün içinde tiryaki olup çıktım.Tabii ondan sonra da günlerim tuvalette geçmeye başladı.Çünkü ordan başka hiç bir yerde rahat sigara tellendiremiyordum.En sonunda Annem doktora götürmeye kalkıştğı sırada babam.

-Hanım bu kadar evham iyi değildir bu durum biraz daha devam ederse o zaman birlikte götürürüz diyerek imdadıma yetişti fakat bu sefer de odama kapanıp saatlerce çıkmama modası başladı bunun üzerine babam:

-Kızın durumu pek iç açıcı değil bir piskiyatriste mi götürsek acaba diye söylenmeye başlayınca annem.

-Amaan bey ergenlik çağında böyle şeylerin olacağını bilmez misin diyerek kestirip attı.

İşte bundan sonra da benim için zor günler başlamış oldu.Tuvalette fazla kalamam odama kapanamam.Bu durumda yaptığım tek şey havanın buz gibi olduğu soğuk kış akşamlarında ev halkı sobanın etrafına toplanmıştır titrerken içime fenalıklar basıyor bunalıyorum diyerekten kendimi sık sık balkona atmak oldu.

Bu durumdan fazlası ile etkilenen annem ve babam en sonunda ortak bir karar verdiler.Benim doktora görünmem şarttı.Aksi taktirde biricik kızları elden gidecekti.Böylece de o doktor senin bu doktor benim kovalamacası başlamış oldu.Ayol her biri ayrı telden çalıyor bunların kimi kızınızda biraz paranoyaklık sezdim üstüne fazla varmayın diyor,kimi de melankoliya tutulmuş aman yalnız bırakmayın her an canına kıyabilir diyor .

Tabii bu arada şekerim olanlar yine bana oldu.Sigarayı üzüntüden bir kat daha fazlalaştırdım.Niye mi? Çünkü bir yandan kendimi hastalıklı bir kız olarak görüyor diğer yandan beni bu kadar seven aileme haklarını ödemeden öleceğimi düşünüp üzülüyordum.

En sonunda beklenmedik bir anda bu büyük çıkmazdan dayım sayesinde kurtuluverdim bir gece yengemi de alıp bize oturmaya gelmişler.Ben de bu arada her zamanki gibi hava almak bahanesi ile çıkmış olduğum balkonumdan geri döndüm ve hoş geldiniz diyerekten önce yengemi sonra da dayımı şapur,şupur bir güzel öptüm.Dayım yüzünü ekşiterek:

-Kız,sen sigaraya ne zaman başladın bakayım dediğinde başımdan aşağı bir tencere kaynar suyu slappadanak diye döküldüğü hissettim.Çok kısa bir müddet sonra babamın jetonu düşmüş olacak ki görülmemiş bir heyecanla

-Sen demin balkona sigara içmek için mi çıktın dedi.Ben artık dizginlerin elimden çıktığını hissettiğim için yalana sapmadan evet cevabını verdim bu sefer de annem babamdan çok daha büyük bir heyecanla.

-Bu yüzden mi bunalıyorum diyerekten bu kış kıyamette sık,sık kendini balkona atıyordun a be kızım dedi.Zavallı ben gözlerimi önüme eğerekten kafamı belli belirsiz salladım.İçimden de dayıma naletler yağdırıyordum. ''A be adam benim sigara içmemden sana ne yaşım gelmiş19'a içerim içmem.Hem ulu orta sen sigaraya ne zaman başladın bakiim demene ne gerek var sankri'' gene içimden gözünü seveyim babacığım kızma iyiyi de kötüyü de ayırt edebilecek yaştayım hem hayat benim dilediğim gibi kullanmakta en doğal hakkım değil mi? Aman o ne gözlerime inanamıyorum babam görülmemiş bir sevinçle aman benim kızım sigara da mı içermiş diyerek sigara paketini bana uzatıp yak bakayım birtane demez mi? Ben neye uğramış bir ifade ile acaba alsam mı iyi olur,yoksa almasam mı diye düşünürken Annem Allahaşkına,billahaşkına diyerekten sigarayı zoraki soğuşturup bir yakması var görülecek şey.Bu arada bendenizde cehennem azabı çekmeye başladım.Eskiden tuvalette balkon uçlarında kapı arkalarında büyük bir keyifle içtiğim sigara bu değil.Baktım olacak gibi değil kusura bakma babacığım müsade ederseniz gerisini tuvalette getirmek istiyorum diyerekten yanlarından ayrıldım.Ben sigaramın devamını tuvalette içerken babamın memnun memnun kanoşmasını duyuyordum.

-E gençlere hak vermek lazım insanoğlu neye alışmışsa onu ister diyerekten etrafa kahkahalar savuruyordu.Ee hakları da yok değil yani biricik kızları sezen hayata döndü.

Sezen Aksu

MERAL ONAT

GÜLAY BATUR

NERGİS KUL

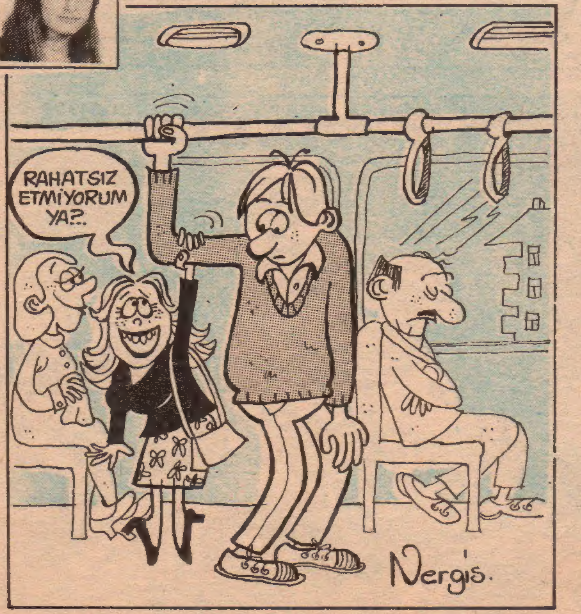

ESRA SÖNMEZ

RAMİZE ERER

Akşamsefası

GAK GAK

GÜLDÜRÜRKEN GAKLATAN BİR KÖŞEDİR

BAŞYAZI

Sevgili kargasever kardeşlerim bu haftaki yazımı ancak Gülhane Parkı'ndan yazabiliyorum. Çünküm dergideki bazı muzip arkadaşlarım çalıştığım masaya bir korkuluk koymuşlar. Fakat korkuluktan korkup kaçtığımı sanmayın ben odanın havasını beğenmediğimden kaçtım.

Ayrıca insanlardan bir ricam var... Vitrinlere manken denilen o korkuluklardan koymasınlar. Onların yüzünden caddelerde rahatça gezemiyoruz...

GAKGAK BEŞİKTAŞ POSTERİ VERİYOR

Geçen hafta Laklakçılar ,sözüm ona bir Fenerbahçe posteri vermişler. Beşiktaşlı Gakgak çizerleri dayanamadık ve biz de Beşiktaş posteri vermeye karar verdik.

Ayaktakiler: Baba Hakkı, Bombacı Hayri, Küçük İsmail, Kırkayak Necdet, Dozer Hayati, Büyük Fikret.

Oturanlar: Kerpeten Asaf, Cihanyandı Hidayet, Panter Cihat, Süslü Kemal.

AHÇINIZ MAHMUT USTA'DAN YEMEK TARİFLERİ

ISPANAKLI YUMURTA

Bu yemeği yapmak oldukça basit. Önce bir tavuk alınır. Tavuğa on onbeş gün ardarda buğday filan yerine ıspanak yedirilir. Ispanaktan başka bir şey yemeyen tavuğun böylece yumurtası da ıspanaklı olur...Ve yumurta pişirilip servis yapılır.

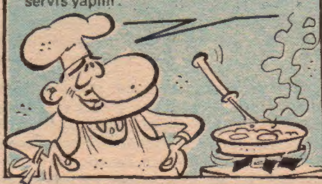

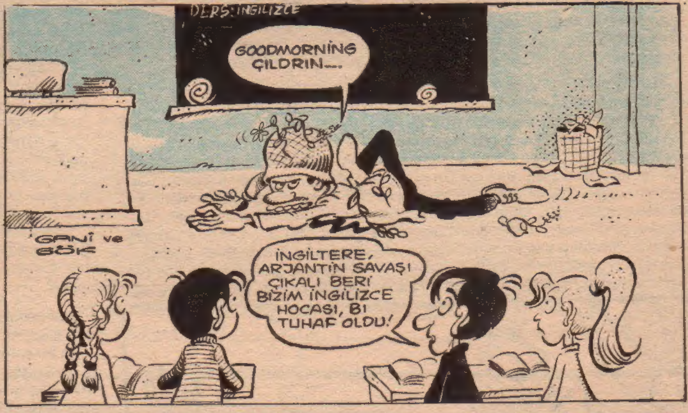

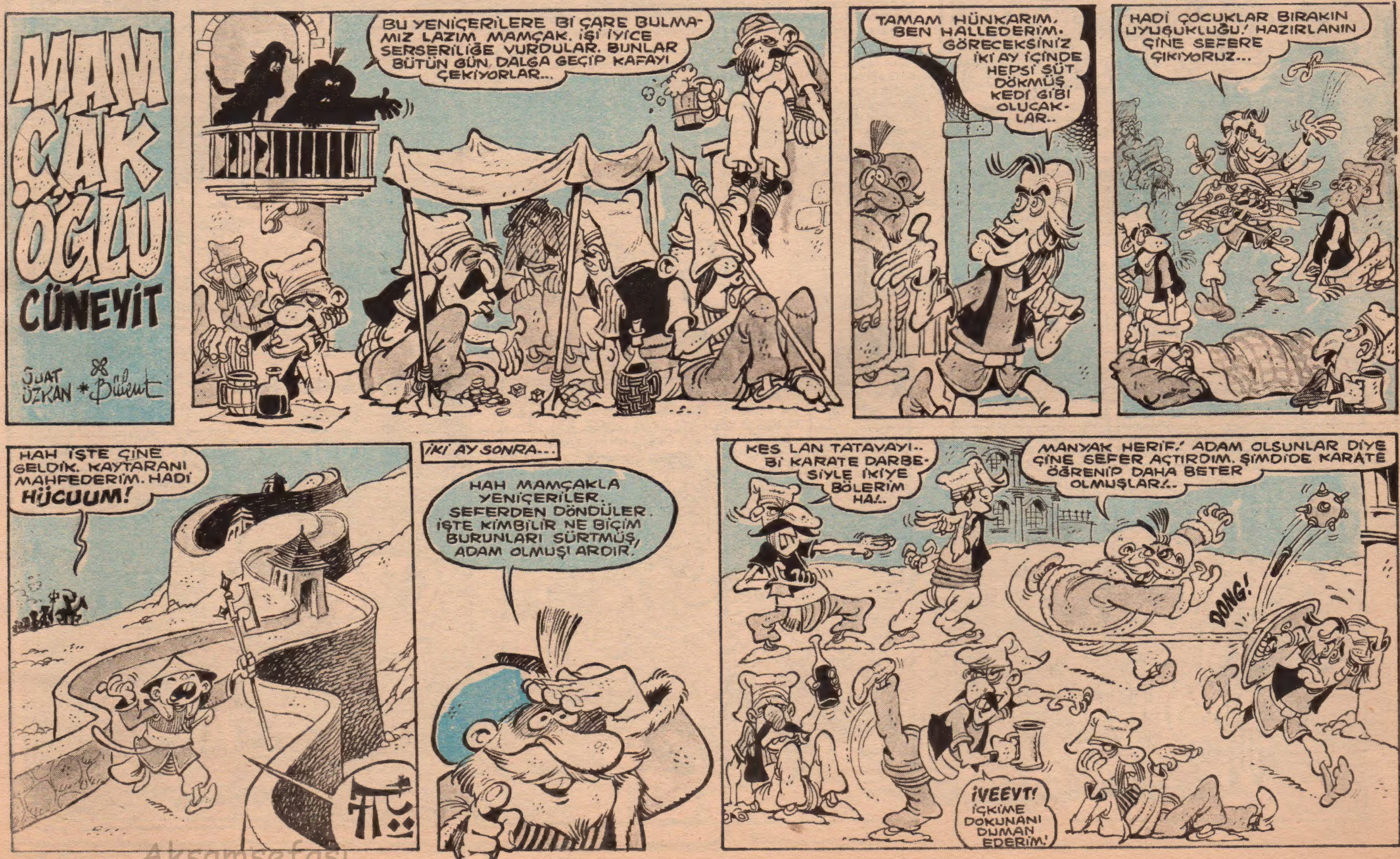

Akşamsefası

HİCAZKAR MAKAMINDA BİR AYRILIK HİKAYESİ

ESER: GANI MUJDE

OYNAYANLAR
MUAMMER BARUTÇU
MERAL ONAT

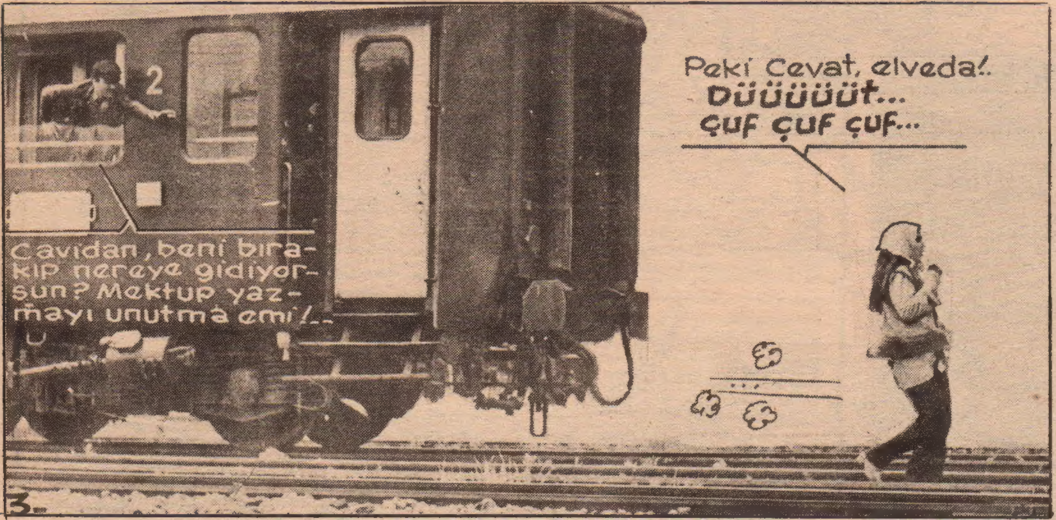

LAKLAK'IN SİNEMA MUHABİRİ YER GÖSTERİCİ VEYSEL BİLDİRİYOR

VEYSEL'İN BÜYÜK BULUŞU

Yer gösterici Veysel yıllardan beri seyircilere yerlerini göstermekten bıkınca sivri zekası sayesinde işin kolayını buldu.

Buluşu ile ilgili özel bir açıklama yapan Veysel kaç yıldan beri gelen gidene oturacağı yeri gösterene kadar canım çıkıyordu...Yok biletine bak, yok fenerle yerini göster...Ne lan bu? dedi ve koltukların şemasını çıkararak sinama salonuna giren seyircilerin eline hangi koltukta oturacaksa, o koltuk numarasını işaretliyorum ellerine de birer Fener veriyorum onlar artık yerlerini aramaya koyuluyorlar demiş ve sinema salonuna giren ilk müşterilere yeni uygulamaya geçmiştir.

SÜAVİ'nin SİZE BIRAKTIKLARI

SEVİLMEK İSTER MİSİNİZ?

İnsan sevmek ve sevilmek isteyen acaip bir yaratıktır... Sevilmemek endişesi ve hoş bir bira şişesi aynı şey olmamakla beraber gene de ilgi çeker. "Acaba seviliyor muyum?" sorusuna aşağıdaki birkaç duruma bakarak cevap bulabilirseniz bizi de memnun edersiniz.

A-Sevilmek istediğinizi acaba ne gibi hareketlerle belli ediyorsunuz? Çünkü karşınızdaki nin sizi sevmesi için sizin onu sevmemeniz olanağı yoksa onun sizi sevmemesine bir neden aramanız gerekir mi?

B-Sevilmek isteyen "—Sev beni" demedikçe karşısındaki ne hakla onu sevmek şekline girebilir?.. Bunu düşünmeyen bir insan muhakkak ki çok hatalı yoldadır... Erkekler için ayak yolu soldadır.

C-Sevgi bir kuş gibidir... Bazen kışt dersiniz uçar bazen uçmaz.

O halde ürkek bir kuşu ürküten bir kişi ne cesaretle sevginin kanatlarının altına girebilir?

D-Bana bak arkadaş. Deminden beri saçma sapan laflarla kafamızı karıştırıp bizi sevmekten, sevilmekten, Emirgan, Kanlıca ve Bebek'ten ve sevgiyi beklemekten alı koyma...Kendine gel. Seven ve sevilen daima sevecektir... Boşuna bekleme sevgilin ancak yarınki otobüsle gelecektir.

Yukardaki satırlardan bir anlam çıkmadığı halde gene de hâlâ sevilmemekte ısrar eden bedbaht kimselere iki çift sözümüz var...

Fazla uzatmayın o kızda bizim de gözümüz var...

Suavi Sualp

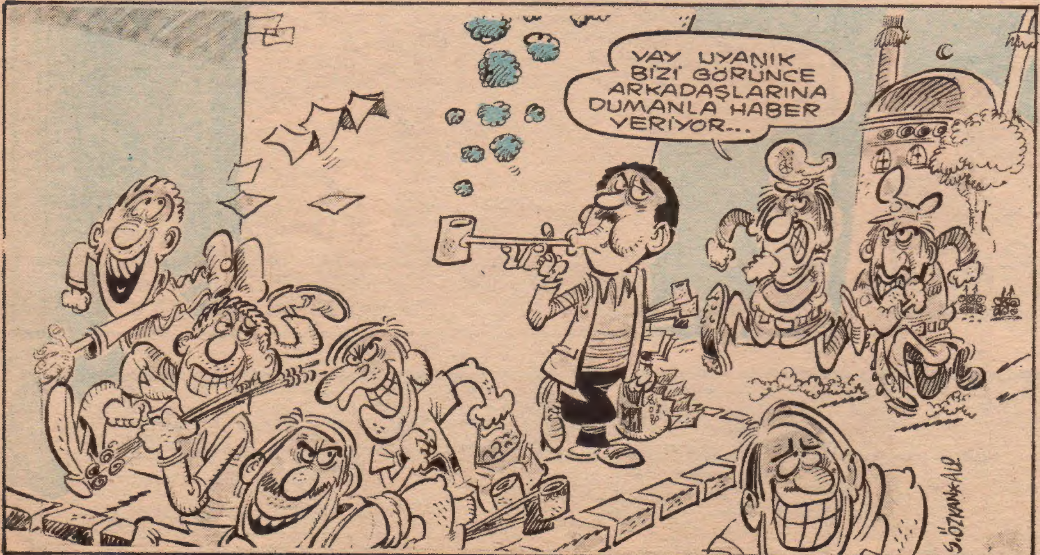

ARİF USTADAN HAŞLAMALAR

MURTAZA TARLA SATTI

Murtaza tarla sattı.
Büyük faize yattı.

Bir dinle Cücük Veli.
Geleni sandım deli.

Tarlamı satın aldı.
Köylüler baka kaldı.

Bizim tarla çoraktır.
Toprak taşlı, kuraktır.

Ekilen bize yetmez.
Dikilen hiç büyümez

Dedim gelen adama.
Dedi anlat babana.

Tarlanı alıyorum.
Parayı sayıyorum.

Uğraş canıma yetti.
Günah da benden gitti.

Aman görme Murtaza
Herif de akıl fazla.

Ne ağaçlar getirdi.
Adam tuttu, diktirdi.

Ahır da yaptırıyor.
Karşı geçip bakıyor.

Hayvan nerde yayılır.
Kışın ne yer, aç kalır.

Ne bulursa dikiyor.
Tarlasını süslüyor.

Dinledi Cücük Veli.
Alan değildi dedi.

Gözünü aç Murtaza.
Herifin aklı fazla..

Tarımcılık yapacak.
Göreni kandıracak.

Bir yolunu bulursa.
Kredi kaptıracak.

Düşük faiz çok para.
Herif gider, sen ara.

Ahmet Arif KIZILYALIN

Akşamsefası

SPOR

ALİ ŞEN'İN YENİ NUMARASI

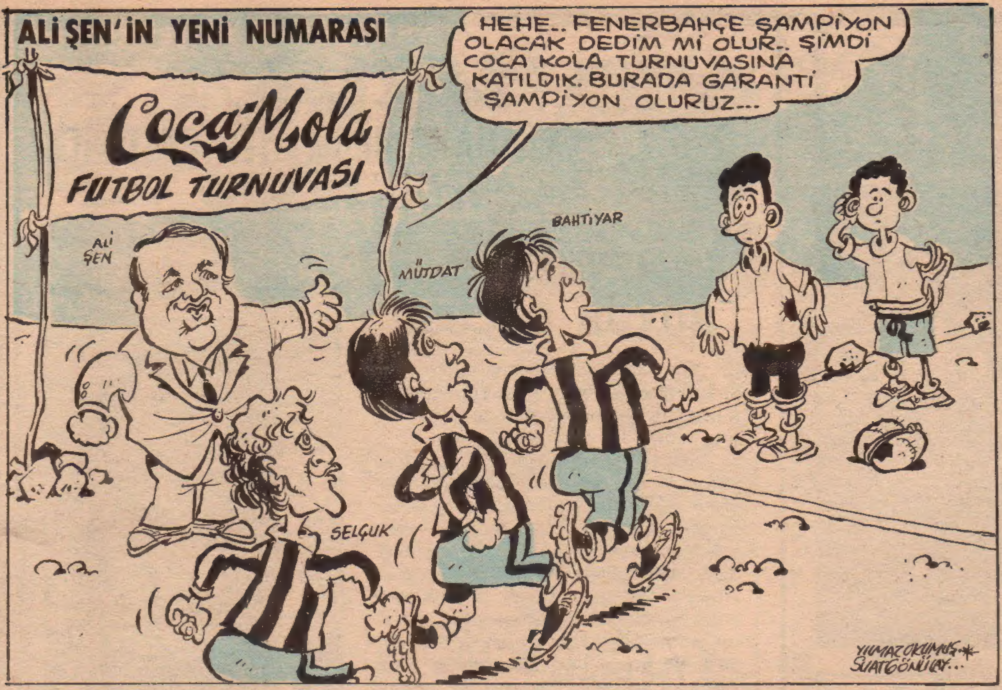

HÜCUM FUTBOLU ÖĞRETİYORUZ

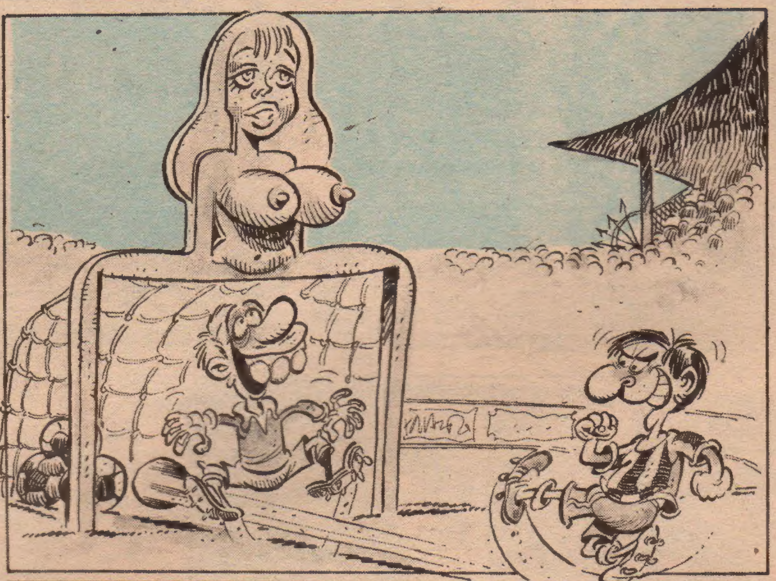

Bu önerimiz ise eğlenceye düşkün futbolcular içindir. Karşı tarafın kale direklerini fıs tık gibi bi yavru şekline sokarsanız kadın görünce dayanamayan futbolcular takır takır gol atmaya başlar.

Bu yönteme göre kızgın taraftarları tribüne değil sahaya sokmak gerekiyor..Kale arka sında kızgın taraftarları gören futbolcular dayak korkusu ile ileri gidip geri gelmezler ve hücu futbolu kolayla gerçekleşir.

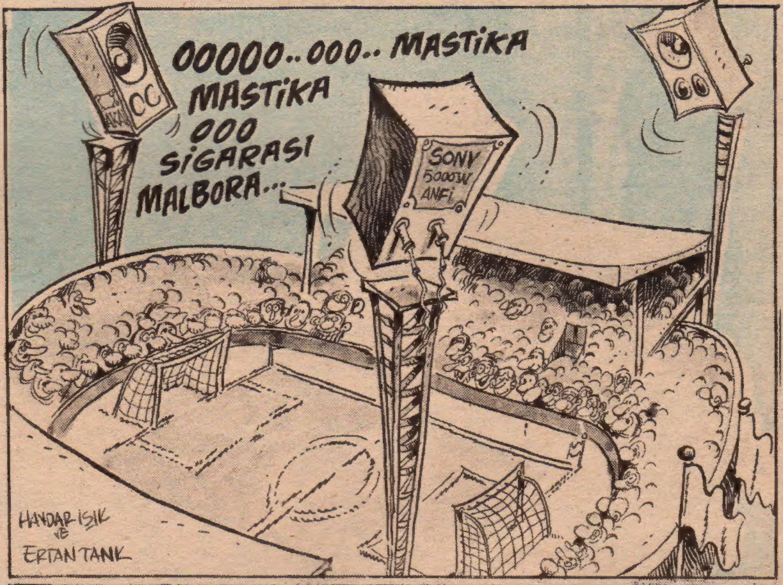

Stad kenarlarındaki ışıklandırma direklerinin yerine takılan büyük hoparlörler sayesin de oynak parçalar çalınır v^ futbolcular bu havalarla iyi oynamak zorunda kalırlar...

BASKETÇİLER ÇALENÇ TURNUVASI'NDA

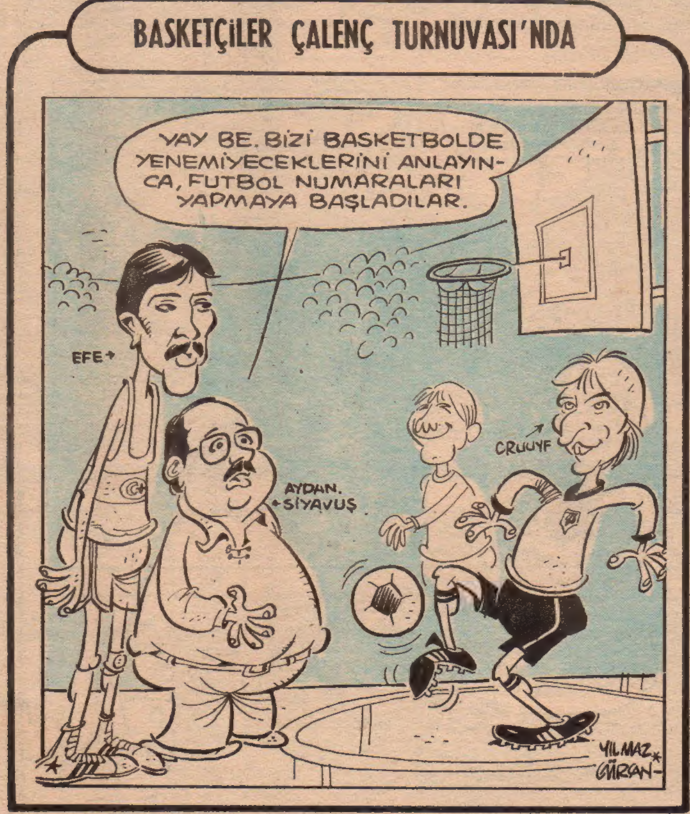

HAKEM BEDRİ ABİ SPORTİF DERT DİNLİYOR

Vefa'dan Hayri Saf: Abi ya..Ben ama tör kümede oynayan çok kabiliyetli bi fut bolcuyum..Fakat bir türlü büyük takımlar beni farkedip transfer etmiyorlar..Ne yapayım. Bedri Abi: Oğlum sen soyadından da anlaşıldığı gibi saf bi çocuksun. Hiç bu devirde iyi futboluyla büyük pa ralar transfer edilen futbolcu gördün mü.. Sen gece klüplerine barlara, pavyonlara gitmezsin. Eğlencey le karı kızla aran yok. İçki sigara içmezsin. Seni büyük takımlar nerde görüp beğene cekler.

GÜREŞ SEÇMELERİ BEZ MANKENLERLE YAPILIYOR

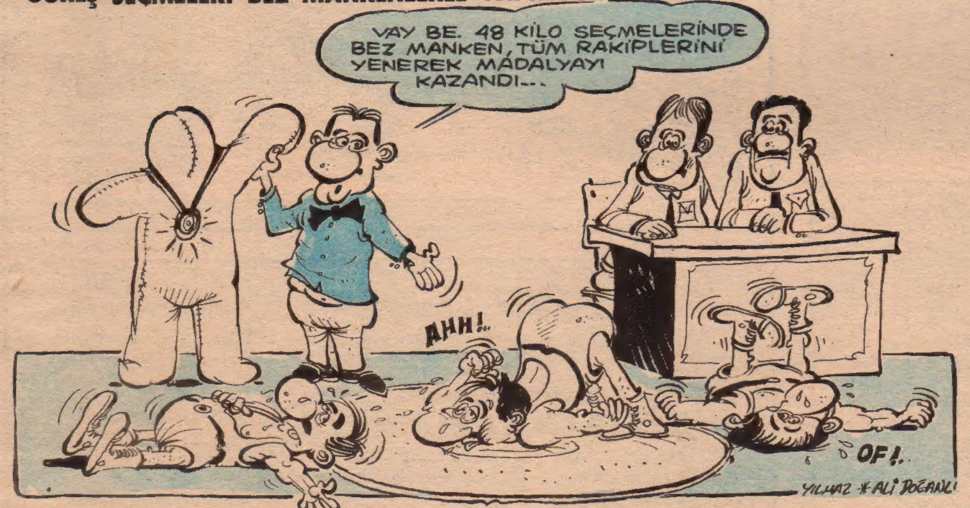

LAK LAK
Laklak 95
Veb Ofset İleri Matbaacılık A.Ş. Adına Sahibi: HALDUN SİMAVİ
Yönetmen: TEKİN ARAL Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Müdür: YALMAN AKNAR
TELEFON: 28 50 00
Basıldığı Yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alay Köşkü Cad.
CAĞALOĞLU-İSTANBUL

 Akşamsefası